

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Nos quoq[ue] per pœnas nostras ad pœnitentiam vocari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

264 Cap. XXV. Quām justē Herodī sūi morbi immisī? tam pāci extra matrimonium nascuntur infantes? nempe antē mori, quām nasci debent. Vt autem moriantur, nōrunt Medea istā herbas, nōrunt aconitā; & licet verā matres sint, dum concipiunt, verā tamen etiam nouescē fiunt, dum patiunt. De his intelligi potest illud: *Va pragnantibus!* Væ etiam illis, qui suspetas herbas, aut medicinas prægnantibus vendunt. Sunt enim, & què illi, ac matres, homicidæ; peiores ijs, qui dant arma furiosis. Qua in re sunt etiam Herode ipso longè fāuiores. Herodes occidit natos, isti nondum natos. Herodes occidit eos, à quibus regno suo metuebat, isti regno suo ab his in vtero existentibus non habent, quod metuant. Herodes occidit pueros Bethlehemiticos, & martyres fecit. Itaque eis plus dedit, quām abstulit: nam pro mortali vita consecuti sunt immortalem. Iste & istā parentes filijs suis vitam & hanc auferunt & sempiternam. Baptismo enim eos vñā priuant & cælo. An non igitur Herode & Nerone, & Busiride, sunt truculentiores? tigride, & quois Leopardi immaniores?

VIII.

Et adhuc dubitamus, cur Deus nobis mala immittat? cur pacem differat? cur bella non finat debellari? cur morbum post morbum finat grassari? Punit nos Deus: & iustè punit. Immō monet, vt intelligamus, nos deliquisse, & medicinam querāmus, atque ad pœnitentiam confugiamus. Hoc malis istis, quæ *Ierem. 35. 15.* nos premunt clamat: *Conuertimini vñusq; à via sua pessima, & bona fāsite studia vestra.* Multa mala fecit Herodes, gravia mala perpetravit, remisisset ei omnia Deus, si ictus sapuisset, si ex corde suo pœnitentiam egisset. Multa mala fecimus & nos *Ezech. 33. 12.* si pœnitentiam agemus, omnia nobis remittentur. *Impietas impij non nocebit ei, in quacumq; die conuersio fuerit ab impietate sua.* Facile pacem, facile immunitatē à lue obtinebimus Deo reconciliati. Qui autem reconciliari non vult, exemplo Herodis, bis miser erit. Nam & hæc mala cogetur sustinere, &c, quia ijs non corrigitur, ibit ad Herodem, eum secuturus, quem imitaturus. Ne igitur ita nos finamus à vanitate exercari, & rebus terrenis obrui, titulis, diuitijs, luxurijs, odijs, vindictæ cupiditate immergi, vt icti non sapiamus, & pœnitentiam non agamus; sed clamemus in celum, & miserebitur nostri Dominus. Et quidem

Cap. XXVI. Decima morbi causa gloria Dei ex potentia &c. elucens. 265

quidem iustus Dominus, & iustitias dilexit, sed etiam longanimis, &
multum misericors. Misericordia enim & ira est cum illo. Potens
exoratio, & effundens iram: secundum misericordiam suam, sic cor-
reptio illius hominem secundum opera sua indicat. Clementer judi-
cat, quem in hoc mundo iudicat. Paternè plectit, quem morbis
plectit. Quare etiam, ut pater monens, dixit: Qui delinquit in
confusione eius, qui fecit eum, incidet in manus medici. Quia morbi
& corporis dolores s̄apē sunt supplicia impietatis. Qui enim no-
strī corporis author est, & Dominus, nostræque sanitatis mode-
rator, si videt nos corpore viribusque abuti, & vires adimit, &
sanitatem, ut vinculis dolorum constrictos, & compedibus im-
becillatis detentos, & lecto affixos, tamquam cippo alligatos,
tradat tortori.

Psal. 10. 8.
Psal. 102. 8.
Eccl. 16. 12.

Eccl. 38. 15.

C A P V T XXVI.

Decimam Morborum causam esse Gloriam Dei, cuius non so-
lēm iustitia, sed etiam potentia, aliaq; attributa, ex huma-
nis miserijs, tam allatis, quam sublatis,
eluent.

I. 2
II. 3

Ver peccata sunt, & supplicia desunt, deest quoque ju-
stitia; hęc enim exigit, ut tam poenæ sceleribus, quam
virtutibus præmia staruantur. Quę præcipua laus est
boni gubernatoris. Pertinet igitur ad Deum quoque, qui est
Mundi & Rector, & Iudex, ac proinde ita à Rege describitur:
Dominus in templo sancto suo, Dominus in calo sedes eius. Oculi eius Psal. 101. 5.
in pauperem respiciunt: palpebra eius interrogant filios hominum. Do-
minus interrogat justum & impium: qui autem diligit iniquitatem, v.
odit animam suam, diligit enim poenas, quæ iniquitatem sequun-
tur. Itaq; additur: Pluer super peccatores laqueos: ignis & sulphur,
& spiritus procellarum, pars calidis eorum. Quoniam iustus Domi-
nus, & iustitias dilexit: equitatemo vidit vulnus eius. Magnificè ergo
laudat Mundi Monarcham, qui in ipsis periculorum laqueis, in
igne tribulationis, in dolorum procellis, in calice denique ama-
ritudinis huius vitæ, iustitiam eius agnoscit & prædicat. Hęc est
gloria Conditoris; justè cum punire, quo cumque punit. Quod
LJ etiam

III